

Nr 271.

Av fröken Wetterström, om *uppflyttning i högre lönegrad av sjukvårdsförvaltarna vid arméns trängregementen.*

Sjukvårdsförvaltarna vid trängregementena äro för närvarande placerade i lönegrad Ma 21. Vid den senaste lönegradsuppflyttningen uppflyttades 178 förvaltarbeställningar vid armén från Ma 21 till Ma 23.

De som fingo lönegradsuppflyttning voro:

66 förvaltare i tygmaterialförrådstjänst

60 (av 69) förvaltare i intendenturmaterialförrådstjänst och

52 förvaltare i kassatjänst.

De föreslagna äro samtliga materialuppbördsmän eller däremot svarande kassachefer.

Vid armén finnas dessutom 111 förvaltare i expeditionstjänst, som icke förvalta material eller penningmedel och därför icke föreslagits till nämnd uppflyttning, vilket får anses rätt och billigt. Principen är således den, att blott de vilka ha stort uppbördsansvar skola kompenseras härför med den högre lönen.

Förutom här omnämnda förvaltarbeställningar finnas fyra på trängens stat, en på vardera av trängregementena i Linköping, Skövde, Sollefteå och Hässleholm. Dessa sistnämnda förvaltare handha sjukvårdsmaterialuppbörden vid respektive regementen. De äro i uppbörds- och ansvarsställning fullt jämförbara med dem som blivit lönegradsuppflyttade.

Vid tillkomsten av dessa förvaltarbeställningar skedde tillsättandet efter noggrant urval bland de mest kvalificerade underofficerarna med sjukvårdsutbildning. I fråga om den materialförvaltande verksamheten har sjukvårdsstyrelsen ett intimt samarbete med sjukvårdsförvaltarna. Beträffande dessas arbetsuppgifter vill jag särskilt framhålla följande synpunkter.

Såsom uppbördsman för sjukvårdsmaterielen har förvaltaren att handhava en materialuppbörd, som värdemässigt ligger mellan 7 à 8 miljoner kronor. Denna materiel omfattar en mångfald olika artiklar, av vilka en stor del utgöras av svåranskaffbar och känslig apparatur och svårtillverkade detaljer. För att fullt behärska detta svårbemästrade materialområde erfordras ingående kännedom om skilda i utrustningen ingående detaljer. Sjukvårdsförvaltaren leder materialvården vid trängregementenas sjukvårdsförråd men måste också kunna ge anvisningar beträffande vården vid fältförband. En omfattande utlämning av material, främst för-

bruksmaterial, i omsättningssyfte sker enligt utlämningsorder från sjukvårdsstyrelsen.

Även om uppbördsvolymen värdemässigt icke uppgår till lika höga belopp som tyg- och intendenturförvaltarnas uppbörd, måste med hänsyn till materialens svårbemästrade natur och härav följande krav på känedom om utrustningens mångfald av detaljer arbetet med sjukvårdsmaterielen anses motsvara arbetet med flera grupper materiel eller inom olika materielområden.

Regementsläkaren vid trängregemente är chef för sjukvårdsavdelningen och såsom sådan tjänstegrenschef för sjukvårdsmaterieltjänsten. Hans tjänsteåligganden i övrigt omfatta även hälso- och sjukvården samt sjukvårdsutbildningen vid regementet. På grund härav och då han i likhet med övriga militärläkare utövar praktik, antingen privatpraktik eller motsvarande verksamhet, komma arbetsuppgifter, som vid tyg- och intendenturförvaltningarna handhavas av tygofficeren resp. intendenten, att åvila sjukvårdsförvaltaren. Denne kommer härigenom att självständigt till stor del handhava mobiliseringshandlingar och planlägga mobiliseringsarbetet beträffande sjukvårdsmaterieltjänsten. Härvid torde föredragningar inför regementschefen ofta förekomma.

Apotekaren har enligt nu gällande ordning en arbetstid av 40 timmar per månad. Med det alltmera ökade arbetet inom läkemedelscentralerna måste denna personal, således föreståndaren och förrådsmannen, erhålla avsevärd hjälp, särskilt med mobiliseringsplanläggningen, men även beträffande andra mera fredsbetonade arbetsuppgifter. Det ligger närmast till hands att sjukvårdsförvaltaren vid sidan av ordinarie arbetsuppgifter biträder härmed samt med rent organisatoriskt arbete.

Huvuddelen av arméns sjukvårdsutbildning är centraliserad till trängregementena. Denna utbildning avser att utbilda personal för samtliga sjukvårdsförband, som skola organiseras vid mobilisering. I dessa förband ingår ett mycket stort antal olika utrustningsdetaljer, apparater med olika konstruktioner m.m. Det är med hänsyn till tjänsten i såväl krig som fred absolut nödvändigt, att fast anställd och värnpliktig personal bibringas goda kunskaper i materielkänedom och materielvård i syfte att nedbringa materieförbrukning och förslitning samt härav uppkommande kostnader under fredsutbildning och framför allt vid beredskap eller krigstillstånd. Det är sjukvårdsförvaltaren, som närmast biträder vid utbildningsarbetets organisering och planläggning samt ledning av erforderlig befälsutbildning i materieltjänst.

På grund av den snabba utvecklingen inom sjukvårdens område har och kommer sjukvårdsförvaltaren att tid efter annan behöva tagas i anspråk för att biträda sjukvårdsstyrelsen vid utredningar, försök, förberedande

undersökningar beträffande materiel, provbelastning, föreskrifter för materielvård m.m.

Samtidigt vill jag framhålla att på senare tiden statens organisationsnämnd, försvarets sjukvårdsstyrelse och tränginspektionen fullständigt klarlagt dessa förvaltares arbetsförhållanden och betydande ansvar.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte besluta att sjukvårdsförvaltarna vid arméns trängregementen uppflyttas från lönegrad Ma 21 till Ma 23.

Stockholm den 27 januari 1953.

Karin Wetterström.